

noget misvisende. Til deres Forstaaelse behøves ganske vist den yderligere Forklaring, som er givet af den ærede Ordfører, og som er givet af mig igaar. Jeg haaber, at den ærede Ordfører yderligere vil udtale sig om denne Sag og navnlig om den sidste Sætning i Endringsforslaget, hvoraf det skal fremgaa, at den Anledning til Misforstaaelse, som ganske vist er tilstede i Stykkets første Sætning, ikke kan mistydes, saaledes at det i det Hele bliver muligt for Ministeren at benytte Bevillingen. — Det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (S. C. Nyholm) har henledet min Opmærksomhed paa nogle for det nordlige Sjælland og navnlig for Egnen mellem Stagen og Frederikshavn, antager jeg, truende Forhold ved forøget Sandflugt. Jeg skal saa meget snarere tage disse Forhold under Overveielse, som der er givet mig Anledning dertil gennem et Andragende fra Hjørring Amtsraad, hvori Forholdene skildres paa samme Maade, som de ere fremstillede af det ærede Medlem. — Hermed skal jeg slutte.

Ordføreren (Holstein): Jeg skal indskrænke mig til nogle temmelig korte Bemærkninger, som jeg helst vilde have laet falde bort, for ikke at trække denne Diskussion mere ud end høist nødvendigt, da Liden er saa langt fremrykket; men jeg ser mig nødsaget til at fremsætte dem alligevel, da de indeholde de nødvendige Svar paa de fra de høitærede Miniistre faldne Udtalelser. — Den første Bemærkning vedrører den lille Bevilling, som der er tillet Forslag om af Udvalget, til at tilvebringe Betingelserne for, at vedkommende Lodsættere, der ved Haastade have mistet Hartkorn, kunne faae det affrevet i deres Tagt. Den høitærede Minister har erklæret at ville gaa ind derpaa under Forudsætning af, at vi vare enige med ham i den Opfattelse, som han udtalte, at han havde af, hvad der maatte være Betingelserne for, at denne Gratisaffrivning kunde finde Sted, enig med ham om de Regler, der vare udtalte af det i 1873 nedsatte Udvalg; dette er jeg istand til at kunne bekræfte. — Hvad det foreslaaede Dampskib paa Routen Spøtøborg-Frederikshavn angaar, da skal jeg ikke komme nærmere ind paa denne Sag. Jeg tror, at jeg klart nok har fremsat de økonomiske Mangler derved og den Koftbarhed, der vilde følge af Vedtagelsen af Regjeringens Forslag, og da Sagen iøvrigt er bleven gjort til Gjenstand for Drøftelse fra forskjellige Sider, vil Enhver jo kunne danne sig et Begreb om, hvorledes Sagen staar og tage sin Stilling i saa Henseende. Jeg ser ikke Grund til at frasalde det Standpunkt, jeg har indtaget i denne Sag, og jeg tror ogsaa, det væsentlig maa være andre Betragtninger, der maa lede til at stemme anderledes i denne Sag end de strengt økonomiske, thi der er jo ingen Tvivl om, at Beføstningen i dette Dieblit er stor. Hvad der

forøvrigt er kommet frem i Sagen, er jo ikke noget Nyt, saa jeg behøver ikke nu at komme tilbage dertil. — Med Hensyn til den af Udvalget foreslaaede Endring til de to Postier paa § 27, vedrørende Laanene til Lynæs og Hundested Havne, skal jeg udtale, at der neppe vil være nogenfømhelst Fare ved at vedtage disse Forslag efter den Diskussion, der nu har fundet Sted, efter som Forslagsstillerne ere enige med Ministeren i Opfattelsen af Betingelserne og af Udtrykket "Garanti", saaledes, at der i dette Ord "Garanti" ikke ligger Noget videre, end det, som jeg har udtalt skulde ligge deri, og end det, som den høitærede Minister selv har udtalt var det, som efter de stedfunde Forhandlinger maatte antages at være det til Grund liggende. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa den sidste Passus i vort Endringsforslag, hvori det klart og utvetydigt er sagt, at Forpligtelsen til at betale Renter og Afdrag er afhængig af, at Indtægterne slaa til, og at selvfølgelig Amtsraadets Garanti ikke kan komme til at strække sig videre end til en Omsorg for, at disse Indtægter, naar de komme ind, ogsaa blive anvendte hertil, og ikke kan gaa ud paa, at det skulde paatage sig nogen Forpligtelse ulyder, hvad der indkommer af Havneindtægter. Jeg tror derefter, at der ikke kan være Tvivl om, hvorledes disse Udtryk skulde forstaaes, og da der saaledes er Enighed mellem Ministeren og os, vil det vistnok være rigtigt at vedtage disse Endringsforslag. — Jeg skal endelig bemærke med Hensyn til det lille af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvesenet stillede Forslag om en Bevilling til Gadefejning udenfor Botanisk Have, at efter de Oplysninger, som den høitærede Minister har meddelt, tiltræder Udvalget dette Forslag, og jeg skal altsaa anbefale at stemme derfor. — I Anledning af de Bemærkninger, der ere fremkomne med Hensyn til Bevillingen til et Soldaterhjem, skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at det jo ikke er Meningen, at vi ved denne Bevilling ville stille Soldaterhjemmet i Nyborg op som et Normal-soldaterhjem. Paa ingen Maade! Meningen er kun at gjøre det muligt at faae Soldaterhjem oprettede og støttede af Mandskabet med visse Tilskud, og hvis de saa viser sig at være ligesaa tilfredsstillende bestryede som det i Nyborg, ønske vi, at Staten skal støtte dem — dette dog kun foreløbigt, idet man forbeholder sig for Fremtiden at stemme en saadan Bevilling ud igjen, hvis det maaskte skulde vise sig, at der i saadanne Soldaterhjem herskede en Aand, der var stridende mod den Aand og Tone, som man kunde ønske, at der skulde herske mellem de Vernepligtige i en Garnison. Jeg tror, at ærede Medlemmer ved at stemme for en saadan mindre Bevilling til at støtte Soldaterhjem, er saa langt fra at berøve sig Indsydelse paa, hvorledes Tønen og Aanden skal være i disse Soldaterhjem, at de tværtimod